

4
1914

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ი. გელვანიშვილი

პიესა

სინათლე

(ალბომი)

ექვსი სურათი და შინაარსი

უფასოდ ურიგდება ჟურნალ „განათლების“ ხელის მოძვერთ

გამოცემა ჟურნალ „განათლების“ რედაქციისა

ფასი ერთი აბაზი

ბიბლიოთეკის
წილობრივი
ფასი 12/17 40
1 ტომი
№ 95 1-ბ

თბილისი

ელექტრო-მბეჭდავი ს. ლოსაბერიძისა, მოსკოვის ქ., საკუთ. სახლი, № 5.

1914

მოკლე შინაარსი ი. გედევანიშვილის შიესის

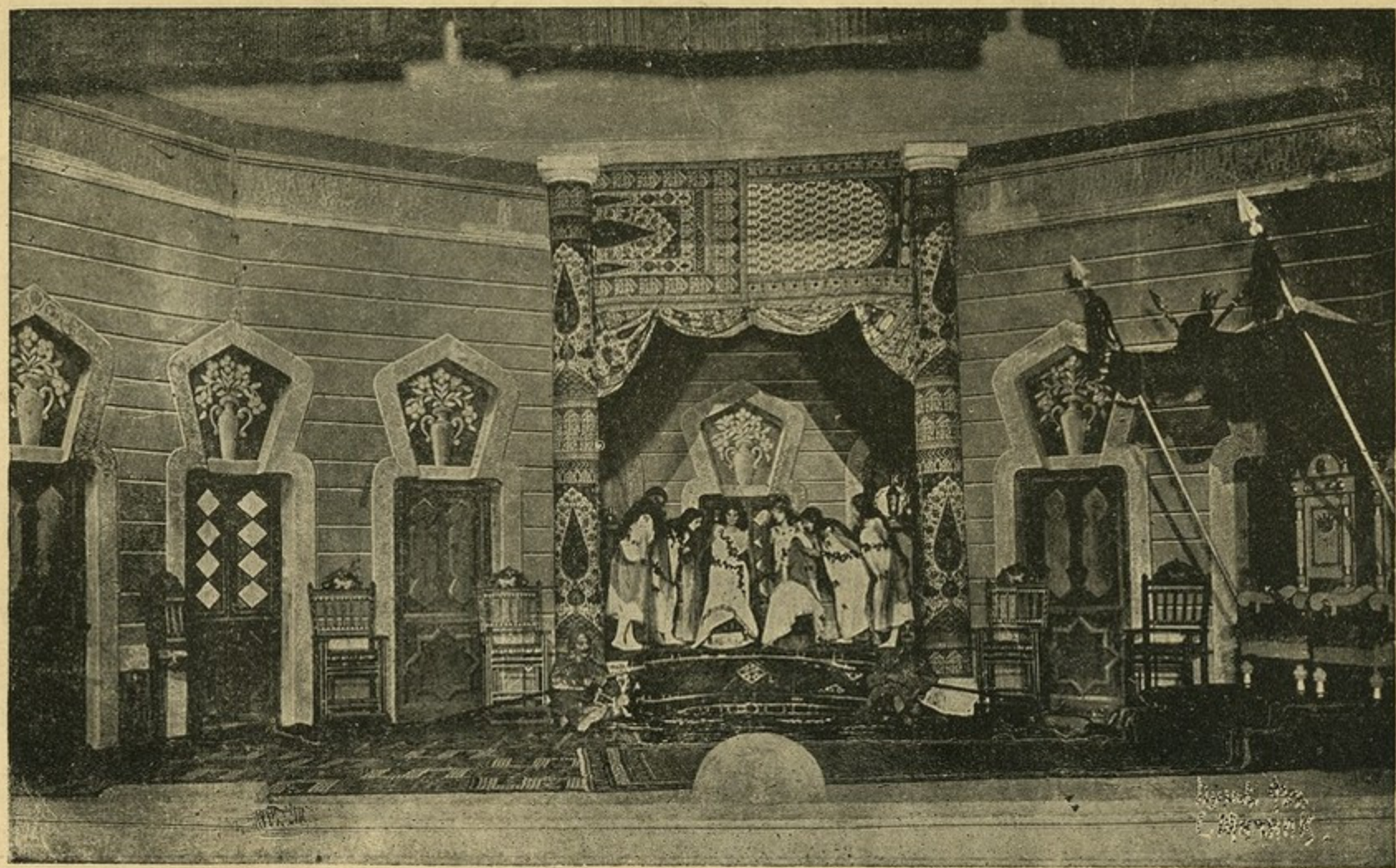
„სინათლისა“

მეფე ჯიმშერი უშილთა, ამას ძლიერ ნაღვლობს და ამ ნაღველს ქეიფით აქარწყლებს. ერთხელ ლხინის დროს გამჩნდება დავრიში თავისის ძლიერებით, იგი ჭზირდება მეფეს, რომ დედოფალს ეყოლება ტუუბი ვაჟი, მხოლოდ იმ პირობით, თუ ერთს მათგანს დავრიშს მისცემს.

დედოფალს მართლაც ეყოლება ტუუბი ვაჟი. დანიშნულს დროზე გამოცხადდება დავრიში და მისთვის მეფეს ერთს ვაჟთაგანს. როცა მეფე და დედოფალი ნებაყოფლობით ვერ ელევან შვილს, დავრიში ძალით მოიტაცებს ერთს ვაჟს და მიჰყავს ჯოჯოხეთში. აქ ბავშვს ეშმაკები შეჭმას ემუქრებიან, მაგრამ დავრიში — ბელბებელი იფარავს ბავშვს. ამ ბავშვის შემწეობით დავრიშს უნდა ხელთ ჩაიგდოს სინათლის ქვეყნის ოქროს შანდალი და მაშინ დაამარცხებს ფერიებს, რომელნიც ეწინააღმდეგებიან ჯოჯოხეთურ საქმეების შესრულების დროს. მაგრამ ამისთვის ემაწვილი ხომ უნდა გაანთავისუფლოს? რომ ემაწვილი არ დაბრუნდეს სამშობლოში დედ-მამასთან, ბელბებელი ხმარობს შემდეგს საშუალებას: აძლევს ემაწვილს ჯადოსნურ სალამურს. როგორც კი ამ სალამურს დაუკრავს, მაშინვე გაიშლება სუფრა, საჭმლებით სავსე, მაგრამ საჭირთა, რომ დაავიწყდეს უველაფერი: დედ-მამა, ნათესაობა, კეთილი, თვით სამშობლოც კი. მართლაც მეფის შვილიც ივიწყებს უველაფერს. მიდის სიმართლის ქვეყანაში და გამოაქვს ოქროს შანდალი. გზაში აუარებელ ბოროტებას სჩადის. როგორც კი ანთებს სინათლის ოქროს შანდალს, მაშინვე გაჩნდებიან ფერიები, ცდილობენ მოაცილონ მეფის შვილს ჯადო და დაუბრუნონ მესხიერება. ფერიები ჯოჯოხეთის სალამურს შეულოცვენ და მას თვისება ეცვლება. ახლა საკმარისია კაცმა ეს სალამური უურთაან მიიტანოს, რომ უველაფერი გაიგოს. მეფის შვილს მოეჩვენება დახალულიანებული მეფე-დედოფალი, ესმის ხმა სამშობლოს სიმღერისა, იგი გამოირკვევა, გონს მოვა, გაახსენდება უველაფერი, რაც მისთვის ძვირფასი იყო. ამ დროს კი მოჩვენებაც და ფერიებიც გაქვრებიან. მეფის შვილი გასწევს თავის სამშობლოსაკენ. იქ გლოვანა. გველეშაში გაბატონებულია. ხალხი დაუმორჩილებია და ხარკად ყოველ დღე ახალგაზღვებს ჭელავს. ჯერი მეფის მეორე შვილზე მიდგება. ხალხი შეკრებილია და ელის გველეშაშის მოსვლას. გველეშაშმა მეფის შვილს სამი ამოცანა უნდა უთხრას; თუ ამოცნობ, გადაჩება, თუ არა და მეფის შვილიც დაიღუპება. სინათლის ქვეყნიდან დაბრუნებულს მეფის შვილს ხალხი ვერ იცნობს, რადგანაც მას ძონძები აცვია. იგი მეფეს წინადადებას აძლევს: მე გავალ მეფის შვილის ნაცვლად. მეფე-დედოფალი არ სთანხმდებიან, მაგრამ ფერიების გამოსვლა ემაწვილის ძლიერების დამამტკიცებელი ხდება. ბოლოს მეფეც დასთანხმდება. მეფის შვილი და ემაწვილი ტანისამოსს შეიცვლიან. სამივე ამოცანა გამოცნობილია და გველეშაში დამარცხებული. მაშინ ახალგაზღვდაცნობებს მეფეს თავისს ვინაობას. საზოგადო მხიარულობას. დასასრულ მშვენიერი აზოთეოზი შიესის საზოგადო მხატვრულ შთაბეჭდილებას ძლიერის ეფექტით აგვირგვინებს.

სურათი პირველი: მეფის ჯიშურის ღვინო და ფერების ცეკვა.

სურათი მეორე: ფერეხი ბავშვების სკენებთან.

მესამე სურათი: დავრიში ზირაბისამებრ თხულობს შეფუ-დედოფლისგან შვილს—ტეუზის ცაღს.

ჯოჯოხეთი, მეოთხე სურათი.

მეხუთე სურათი.

აპოთეოზი.

5-

19-95 1914-1. 03256666

ՆԱԿԱՅԵՆԻ
ՆՈՅՆՈՒԹՅՈՒՆ

